

Onder de indruk

Het regent al de hele dag. Maar nu onweert het, en valt er zoveel water uit de hemel dat ik niet weet hoe ik op tijd op mijn date kan komen. Fietsen of lopen is geen optie. Geen paraplu of regenjas is tegen deze hoosbui opgewassen. Mijn taxi-app weigert dienst: elke keer als ik beet heb cancelt de chauffeur de rit vlak voordat die er is. Het lijkt wel alsof het hele universum samenspannt om mij te verhinderen naar dit café te gaan op deze vrijdagavond. Doe het niet!! Blijf thuis!! Terwijl ik zo uitgekeken heb naar deze date, het heeft me veel te lang geduurd. Gelijk toen ik zijn foto's zag -verfijnd gezicht, slank maar gespierd, goed gekleed-, zijn beroep -choreograaf-, en zijn hobby's -feesten, kunst, dichten, zingen, musiceren- was het alsof ik al die tijd op hem gewacht had. Een beetje oud, 70, maar je kunt niet alles hebben. Ik klik "drankje doen". En ja, het is een match! Maar de data die hij aan de datingapp heeft gegeven waarop hij beschikbaar is voor onze eerste afspraak liggen ver in de toekomst. Is dit geen red flag? Ik haal een van de lijstjes met red flags voor toxische relaties op waar mijn Insta algoritme mij mee voedt sinds ik op deze dating app ben. Zoals deze 15: gas lighting, slechte apper, de ex, niet eager, asociaal, controleren, peter-pan syndroom, last minute afzeggen, overmatig middelengebruik, breadcrumbing, stiekem, zich opblazen, niet eerlijk, uitvreter. Ik geef me niet zo snel gewonnen, vind via zijn beroep zijn werkmail en benader hem direct. Hij reageert pas na enkele dagen, mat, iets over druk en buitenland (ja, red flag 1, niet eager). En dan opeens stuurt hij een mail dat het anders loopt en hij toch ruimte heeft voor een afspraak. Een drankje en hapje in een café van zijn keuze, buiten de datingapp om (red flag 2, controleren).

Nu is het zover, maar het lijkt alsof het tropisch regenseizoen is aangebroken. Het water staat tot aan mijn drempel. Ik mail hem dat ik wacht tot de regen afneemt. Hij reageert niet (red flag 3, slechte apper). Ik stel voor de afspraak te verzetten of uit te stellen tot na het eten. Opnieuw geen reactie. Als het eindelijk iets minder regent, hijs ik me in een regenpak waar het veel te warm voor is en stap op de fiets. Aangekomen bij het café, dat me gelijk bevalt, hoor ik hem van boven uit het open raam mijn naam roepen terwijl ik in de stromende regen bukkend mijn fiets op slot zet. Fijne stem. Ik wurm me door de overvolle bar via een smalle trap naar boven naar een even volle ruimte waar men zich verdringt om een plekje. Hij zit aan de beste tafel bij een groot helemaal naar beneden geschoven raam, aan de witte wijn (red flag 4, overmatig gebruik), en stelt voor er een fles van te bestellen. Ik zoek naar de wijnkaart maar dit is de enige wijn die hier geschonken wordt, legt hij uit. De menukaart kent hij uit zijn hoofd. Hij komt hier duidelijk vaak. Woont om de hoek. Hij reikt me zijn Duralex glas aan om te proeven, ik drink uit zijn beker, dat voelt intiem. Ik ben onder de indruk van hem. Los, snel, vrij. Maar niet van de wijn.

"Hier hoef ik geen halve fles van", zeg ik, dus we drinken glazen. Zoveel glazen dat we beter een fles hadden genomen. Zodra zijn glas leeg is staat de barvrouw bij onze tafel met nieuwe glazen, en dat terwijl het zo druk is. Een man op leeftijd die nog gezien wordt in deze jonge juppenstad.

Omstandig vertelt hij dat hij bijna had afgezegd (bijna red flag 5, last minute afzeggen), want zijn dak lekt, en het water stroomde zonet met bakken in zijn keuken. De loodgieter belt. Zijn onderbuurvrouw die de loodgieter open zou doen belt dat ze de sleutel niet kan vinden. Ik stel voor dat we naar zijn huis gaan met een to go maaltijd, en een betere fles

wijn, zodat hij de loodgieter kan binnenlaten, maar dat vindt hij geen goed idee (red flag 6, stiekem). Onze conversatie is levendig, hij praat makkelijk en hopt van het ene complexe onderwerp naar het andere. In zijn gezelschap zul je je niet vervelen. Op zijn mobiel laat hij video's van flarden moderne dans zien die hij ontwikkelt. Ik zie zijn slanke handen. Hij leest flarden poëzie voor die hij schrijft aan zichzelf op whatsapp. Ik hoor de zwaarte in zijn stem. Zijn drukke energie, prestatiedrang, en sombere ondertoon doen me aan mijn vader denken. Kijk naar mij, luister naar mij, lijkt hij te roepen. Goed zo, knap zo, knik ik.

“Ik aarzel wel door het leeftijdsverschil”. Hij blijkt nog 5 jaar ouder dan hij op zijn dating profiel had gezet (red flag 7, niet eerlijk).

“Weet je hoe goed ik lig bij de vrouwen?” is zijn antwoord (red flag 8, gaslighting). Is het per ongeluk dat ik op zijn telefoon naast foto's van mij ook foto's zie van een jonge vrouw met grote borsten, zwarte kanten BH en slip die, gelegen op bed, sexy in de lens kijkt?

“Ik hou van grote borsten” beaamt hij.

“Ik vind mijn kleine borsten juist mooi”.

“Het gaat erom hoe je ze draagt” stelt hij me gerust. Hij pocht over hoeveel geld hij heeft en toont foto's van zijn huizen en auto's (red flag 9, zich opblazen). Wanneer ik voel dat hij weg wil vraag ik, in een poging de aandacht naar mij en ons te brengen, en de avond te verlengen:

“Wat trok je aan in mijn profiel?”

“Je moet weten dat ik weer aan het daten ben met mijn ex (red flag 10, de ex), dus volgens mij moet je mij niet meer willen zien”.

“Dat beslis ik zelf, maar wat wil jij, wil jij mij weer zien?”

“Ja”, zegt hij, en raakt mijn hand aan, onder tafel. De andere volgt. Een pas de deux tussen twee paar handen. Zo subtiel ben ik nog nooit aangeraakt. Wanneer ben ik voor het laatst aangeraakt? Als hij me nu zou vragen met hem mee te gaan doe ik het. In de rij voor de bar verrast hij me door voor te stellen te splitten. Gedwee betaal ik de helft van de rekening zonder te weten hoeveel extra drankjes van hem ik meebetaal (red flag 11, de uitvreter). Hij slaat de barman amicaal op zijn schouder voor we vertrekken. Thuis in de stad. Man van de wereld.

De datingapp is ons niet vergeten en heeft een eerste date voor ons gepland, niet wetend dat we elkaar al hebben ontmoet. Hij vindt de locatie niks, hij zal iets anders reserveren. Zonder het te weten boekt hij mijn lievelingsrestaurant. Dit is een teken. Hij lijkt vanavond heel oud door zijn stramme bewegen, bijna had hij afgezegd vanwege pijn in zijn rug (weer bijna red flag last minute afzeggen). Iets te lang gedanst in de Kring gister (red flag 12, Peter Pan syndroom). Hij moppert over de akoestiek, de harde stem van de ober, heeft een hekel aan het lange uitleggen bij elk gerecht, en vraagt de ober te stoppen (red flag 13, asociaal). Ondertussen bericht de dating app me dat ik mijn priority status heb verloren omdat ik niet ben verschenen bij mijn date, die hier tegenover me zit. Ik toon het hem lachend.

We eindigen in wat ik mijn stamcafé noem, maar ik kan het niet vinden en heb google maps nodig. Hij vindt 't grappig. Het is er stampvol, iedereen staat aan de bar, maar we krijgen een klein rond tafeltje. Met onze ellenbogen op de tafel vinden onze handen elkaar, boven tafel. Teder, zacht. Ze spreken een eigen taal. Ik betaal want zijn batterij is leeg (de uitvreter red flag nogmaals). Bij het weggaan slaat hij de ober hier net zo joviaal

op de schouders als in zijn stamcafé. Ik ga op reis. We zoenen op de brug. Misschien wel daarom. Ik ga toch weg.

Derde date. We wandelen. Hij loopt alsof hij haast heeft, praat weer veel, maakt indruk.

“Heb je me gemist?” vraag ik.

“Ik wil je niet kwijt, maar tussen mij en mijn ex gaat het beter” is zijn antwoord (red flag 13, bread crumbing). Ik zwijg.

“Ik wil je niet kwetsen”.

“Dat er een ex is helpt me ook me vrij te voelen”.

Ik wil met hem naar bed maar hij moet werken.

Vierde date. Ik kies een anarchistische eettent, waar geen obers zijn, je je eigen bord moet afwassen, en je drie veganistische gangen eet voor 5 euro. Hij zegt 's morgens af want griep (last minute afzeggen red flag 5).

“Jammer” app ik terug. Later appt hij dat hij zich beter voelt en stelt een ander café voor, voor een drankje. Ook hier lijkt hij kind aan huis. Zijn (eerste?) glas speciaal bier is leeg als ik binnenkom. Hij vertelt hoe hard hij gewerkt heeft vandaag. Hé maar hij was toch ziek, denk ik (nog een red flag niet eerlijk). Ik wil niet zoenen want ga weer op reis en wil zijn virus niet. Heerlijk handcontact. Ballethanden.

“Splitten?”

“Nee jij mag betalen, vorige keer betaalde ik omdat je telefoon leeg was!”

“Zul je me af en toe appen?” vraagt hij.

“Als je terug appt!”

In een andere tijdzone appt hij me:

“Zin om vanavond mee te gaan naar een feestje van vrienden?” Als hij me meeneemt naar zijn vrienden betekent dat dat de ex over is?

“Wel zin maar ik ben pas volgende week weer thuis”. Wat gek dat hij dat niet meer weet (red flag 15, manipuleren).

Vijfde date. Weer een café waar mensen hem kennen: L’Affiche. Hij neemt me mee naar de gang waar een oud affiche hangt van een ballet waar hij de choreografie van deed. Het gaat steeds beter met de ex. We zoenen niet. Geen handcontact. Hij moet vroeg weg.

“Je hebt echt een leuk feest gemist, fantastische jazzband, ik speelde even mee, heerlijk gezongen en tot laat gedanst! Betaal jij?” Ik knik nukkig, en besluit nog even te blijven, ik heb mijn glas nog niet leeg. Dat vindt hij gek. Een man schuift aan, mooie pet, brede glimlach, brede schouders.

“Wat waren jullie diep aan het praten, alsof jullie de revolutie voor aan het bereiden waren”.

Ik lach. “Ken je hem?”

“Ik ken vele versies van hem. De huizenbezitter, de zanger, de musicus, de choreograaf, de dichter, de vrouwenversierder, de ik ben terug bij mijn ex, de bangerik, de uitvreter, de dronkenman. De laatste is het meest constant. Welke versie ken jij?” Ik kijk naar mijn mobiel, die twee piepjes geeft.

“Ben je boos?” vraagt de bangerik.

“Goed nieuws: uw priority status is weer hersteld” juicht de dating app. “Wordt het niet weer eens tijd om op date te gaan?”